

Banuner är bättre
att äta än kola.

EN LÄROBOK FÖR POLITIKER

Bananer är bättre
att äta än kola.

EN LÄROBOK FÖR POLITIKER

Bananer är bättre
att äta än kola.

Barn som hör dåligt behöver en bättre skola.

Kom, din skit!

Välkommen hit!

Mattes bror ska
visa en salt råtta.

Matteprovet ska vara i sal 48.

Kaninsalva sätter
sig på palatset.

Kan alla sätta sig på sina platser.

Stick din lilla råtta!

Prick kvart i åtta.

Drakletning
i matsalen.

Rakt led i matsalen.

Det rinner i
fyra dar.

Dela in er i fyra lag.

Koppla er kanin, den
stör oss faktiskt.

Kopiera kan ni göra hos vaktis.

Burgare vill ätas på
sina hem.

Nu börjar vi läsa på sidan fem.

Vad sägs om te med
nötter i musiksalen?

Vi ses om tio minuter i fysiksalen.

Vad säger katten,
Charlotta?

Vi ses om en kvart i sal åtta.

Alaskas gamla dör
på våren.

Alla ska samlas på gården.

Han här bjuder
på glass i dag.

Hannes börjar i vår klass i dag.

Min havre är så
vissen.

Men, varför är du så ledsen?

Nej, nu ska du
gå hem.

Hej på dig lilla vän!

Till dig som är politiker.

Vi vet att det kan vara svårt för dig att förstå hur vi som hör dåligt har det i skolan. Hur det är att hela tiden vara koncentrerad för att vi inte ska missa något. Att vi måste fylla i och gissa när vi inte hör ordentligt. Eller hur det känns att ofta ha ont i huvudet efter skoldagens slut och varken orka leka med kompisar eller göra läxor.

Precis så här är det för flera tusen barn i vårt land. Vi är lika begåvade som andra men får inte samma möjligheter. Undervisningen är helt enkelt inte anpassad efter våra förutsättningar trots att kommunerna, enligt Skollagen, är skyldiga att ordna skolgång som tar hänsyn till våra behov.

Hur har det blivit så här?

Många politiker anser att vi som hör dåligt ska gå i vanliga klasser med hörande barn för att vi inte ska vara annorlunda. Det är en god tanke men innebär tyvärr att resultatet ofta blir tvärtom. Genom att skolan inte är anpassad efter våra behov blir vi ofta utanför.

Det gör inte saken bättre att en del tror att vi som hör dåligt är mindre begåvade än andra. De förstår inte att vi helt enkelt inte uppfattat allt som sagts. Och att vi känner oss osäkra. För en del av oss som hör

dåligt kan det till och med gå så långt att vi själva tror att vi är lite dummare än andra.

En annan förklaring är pengar. Det kostar naturligtvis en slant att ordna bättre skolgång för oss som hör dåligt. För vår del innebär det att vi behöver mindre klasser, hörselutbildade lärare och teknik som gör det lättare att höra. Samtidigt är vi inte så många att det skulle betyda orimliga kostnader.

Tyvärr verkar inte kommunerna klara av det här. Därför behövs en samlad skolorganisation för alla hörselskadade barn i Sverige. På så sätt kan vi som hör dåligt få det bra i skolan oavsett om vi bor i Ystad eller Haparanda. Om det ska bli verklighet måste du förstå vår situation. Förmodligen hör du bättre än vi. Är du lika bra på att lyssna?

Hälsningar från barn som hör dåligt.

P.S. Läs mer i HRFs årsrapport "Det går väl ganska bra" på www.hrf.se

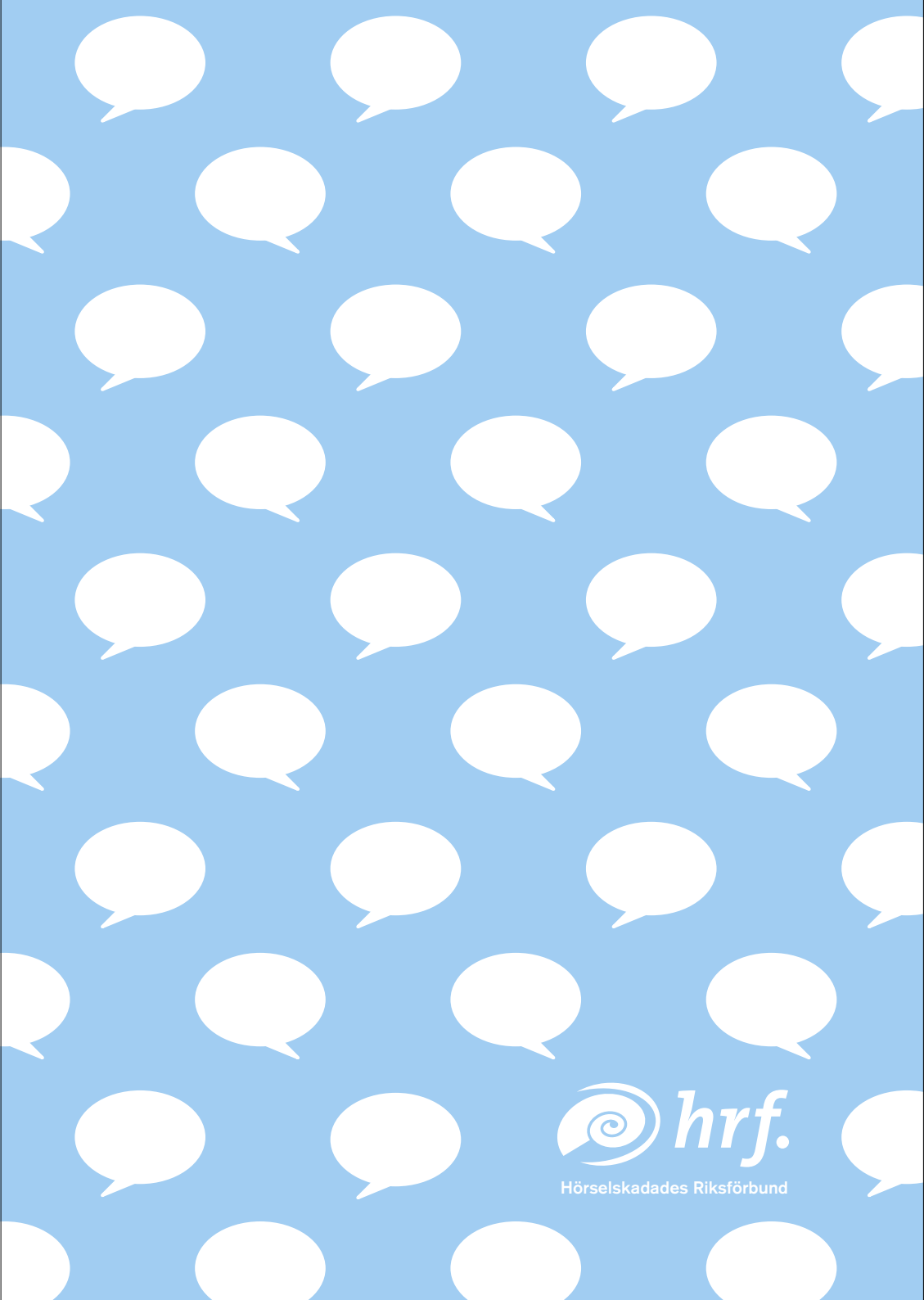

Hörselskadades Riksförbund

Gävlegatan 16, Box 6605, 113 84 Stockholm

tel: 08-457 55 00, texttel: 08-457 55 01, fax: 08-457 55 03

e-post: hrf@hrf.se, webb: www.hrf.se

Hörselskadades Riksförbund